ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου **1940** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **302**

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 2563. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν διατάξεων. 1

Α. Ν. 2564. Περὶ παροχῆς ἐφεδρικοῦ ἐπιδόματος εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευομένων ὁπλιτῶν 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν διατάξεων».

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Ὑποβάλλοντες Ὑμῖν τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν διατάξεων» λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶμεν Ὑμῖν τὰ κάτωθι ἐπὶ τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 1.—Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 608) 4-4-37 «περὶ ρυθμίσεως διαφόρων ζητημάτων ἀποζημιώσεων» ὡρίσθησαν τὰ κάτωθι προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων ἠσφαλισμένων δι' ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως ἐπὶ μουσουλμανικῶν ἀκινήτων περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν ἀνταλλαγῆς καὶ συμψηφισμοῦ.

Αἱ ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων εἰς χρυσὸν τοιαῦται ὑπολογίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 987 καὶ 1414, οἱ δ' ἐκ τῶν δικαιούχων βουλόμενοι ὅπως διὰ διαιτητικῆς ἀποφάσεως καθορισθῇ τὸ καταβλητέον αὐτοῖς ποσόν, κοινοποιήσωσιν εἰς τὴν Δ)σιν Δικαστικοῦ τὴν περὶ τούτου δήλωσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου. Οἱ μὴ βουλόμενοι νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν διαιτησίαν δύνανται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου νὰ ἐγείρωσιν ἀγωγὴν ἐνώπιον τακτικοῦ δικαστηρίου. Τέλος ὅτι ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς ἤτοι τοῖς μετρητοῖς ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς δόσεις εἴτε δι' ὁμολογιακοῦ δανείου θέλει ὁρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Αἱ ὡς ἄνω ἀπαιτήσεις μεταβιβαζόμεναι κατὰ κληρονομίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα θὰ ἔδει, λόγῳ τῆς κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ἀναγνωρίσεως καὶ πληρωμῆς των, νὰ μὴ ὑπόκεινται εἰς φόρον κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως, ἀλλὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ πληρωμῆς.

Διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ὅμως ἀντιθέτου ἑρμηνείας ὑπὸ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων περιελάβομεν διάταξιν, δι' ἧς ὁρίζεται ὅτι ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀπαιτήσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 4 καὶ 6 τοῦ νόμου 1641 περὶ ἐπιδίκων ἀπαιτήσεων καὶ συνεπῶς ἀναβάλλεται ἡ φορολογία μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ πληρωμῆς των.

Εἰς τὴν διάταξιν εἶδεται ἀνάδρομος ἰσχὺς ἄνευ ὅμως δικαιώματος ἐπιστροφῆς τοῦ καταβληθέντος φόρου, ὅστις θὰ συμψηφισθῇ εἰς τὸν ὀφειλόμενον κατὰ τὸν χρόνον τῆς φορολογίας τοιοῦτον.

Ἄρθρον 2.— Διὰ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν πρὸς ἐγχείρισιν δηλώσεως φόρου κληρονομίας διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν Ἀμερικῇ καὶ πέραν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁριζομένου χρόνου.

Διὰ τῆς δευτέρας παραγράφου προβλέπεται ἡ ἔκπτωσις ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ἐν Ἀμερικῇ κειμένης καὶ φορολογουμένης ἐν Ἑλλάδι περιουσίας τῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς σοβαρὰ ποσὰ καὶ καταβάλλονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῆς κληρονομιαίας περιουσίας.

Ἄρθρον 3.— Τὸ ἰσχῦον ἄρθρον 35 τοῦ νόμου 1641 ὁρίζει ὅτι οἱ δυνάμει συμβάσεως τελευταῖοι κάτοχοι κληρονομιαίων ἀκινήτων εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ κληροδόχων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ βαρύνοντος ταῦτα φόρου.

Ἐν τῇ πράξει ὁ βαρύνων τὸ ἀκίνητον φόρος ἐξευρίσκεται δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ ὅλου φόρου τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς περιουσίας πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κατεχομένου ἀκινήτου, ἐπιδιώκεται δὲ ἡ εἰσπραξις παρὰ τοῦ τελευταίου κατόχου μὲ τίτλον εἰσπράξεως τῶν κτηθέντα διὰ τὸν κληρονόμον.

Ἐπὶ γενομένων ἀνακοπῶν ὑπὸ τῶν κατόχων ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τινὰ μὲν ἐδέχθησαν ὅτι ὁ διὰ τὸν κληρονόμον κτηθεὶς τίτλος ἰσχύει καὶ διὰ τὸν κάτοχον τοῦ κληρονομιαίου, ἄλλα δὲ τὸ ἀντίθετον, ὅτι τουτέστι δέον νὰ κτηθῇ ἴδιος τίτλος διὰ τὸν κάτοχον.

Ἡ δευτέρα γνώμη οὐδαμῶς εὐσταθεῖ, διότι κατὰ τὸν νόμον ἡ διαδικασία βεβαιώσεως τοῦ φόρου διεξάγεται μόνον ἐπ' ὀνόματι τοῦ κυρίως ὑποχρέου κληρονόμου, οὐδεμία δὲ διάταξις ὑφίσταται προνοοῦσα περὶ ἰδίας διαδικασίας βεβαιώσεως τοῦ φόρου εἰς βάρος τοῦ τελευταίου κατόχου, δι' ὃν θεσπίζεται ἀλληλέγγυος ὑποχρέωσις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁριστικῶς βεβαιωθέντος διὰ τὸ ἀκίνητον φόρου ἐπ' ὀνόματι τοῦ κληρονόμου.

Πρὸς κατοχύρωσιν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐσφαλμέ-

νης ἑρμηνείας τῆς κειμένης διατάξεως προήλθομεν εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, δι' οὗ ρητῶς ὁρίζεται ὅτι ὁ διὰ τὸν κληρονόμον ἢ κληροδόχον κτηθεὶς τίτλος ἰσχύει καὶ διὰ τὸν τελευταῖον κάτοχον διὰ τὴν δίωξιν αὐτοῦ πρὸς εἰσπραξιν τοῦ βαρύνοντος τὸ κατεχόμενον ἀκίνητον φόρου, ὅστις ἐξευρίσκεται δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ ὅλου φόρου τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς περιουσίας πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κατεχομένου ἀκινήτου.

Πρὸς τούτοις περιελάβομεν καὶ διάταξιν, καθ' ἣν ἐν περιπτώσει διώξεως τοῦ τελευταίου κατόχου διὰ τὴν πληρωμὴν ὀφειλομένου φόρου νὰ δύναται οὗτος ν' ἀσκῇ δικαιώματά τινα τοῦ κληρονόμου ἐκ τῶν παρεχομένων αὐτῷ ἐκ τοῦ νόμου, ἔστω καὶ ἂν ἔχωσι παρέλθει αἱ σχετικαὶ προθεσμίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων ἠδύνατο ν' ἀσκήσῃ ταῦτα ὁ κληρονόμος.

Τὰ παρεχόμενα δικαιώματα εἶναι 1) τῶν παρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641 περὶ ὑποβολῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔκπτωσιν χρεῶν ἀποδεικνυομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 καὶ ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου βάσει τῆς πραγματικῆς συγγενείας τοῦ κληρονόμου πρὸς τὸν κληρονομηθέντα, 2) τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420 περὶ ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ νόμου τούτου πρὸς ἔκπτωσιν χρεῶν μὴ ἀποδεικνυομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 καὶ 3) τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2335 περὶ ὑποβολῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν μεταρρύθμισιν ὁριστικῆς πράξεως, δι' οὓς λόγους ὁρίζει ἡ διάταξις αὕτη ἤτοι λόγῳ μὴ ἐκπτώσεως χρεῶν ἢ δι' ἐσφαλμένον ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου κλπ.

Εἰς τὴν νέαν διάταξιν δίδεται ἀναδρομικὴ ἰσχὺς ὡς πρὸς τοὺς ἤδη γενομένους κατόχους ἀκινήτων προερχομένων οὐ μόνον ἐκ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ δωρεᾶς ἢ προικός, δοθέντος ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 41 παράγρ. 2 τοῦ νόμου 1641 αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 αὐτοῦ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν γενομένων κατόχων ἀκινήτων προερχομένων ἐκ δωρεᾶς ἢ προικός.

Ἄρθρον 4.— Κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1641 αἱ θεωρούμεναι ὡς καθ' ὁλοκληρίαν μὴ εἰσπρακτέαι κληρονομιαῖαι ἀπαιτήσεις ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἐὰν ἐκχωρηθῶσι δωρεὰν εἰς τὸ Δημόσιον.

Κατὰ τὴν 2αν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου αἱ ἀποδεικνυόμεναι ὡς ἐν μέρει εἰσπρακτέαι κληρονομιαῖαι ἀπαιτήσεις ὑπόκεινται εἰς φόρον ἐπὶ τοῦ δηλουμένου ποσοῦ, τοῦ κληρονόμου ὀφείλοντος ὁσάκις ποτὲ εἰσπράξει μεῖζον τοῦ δηλωθέντος νὰ ἐγχειρίσῃ συμπληρωματικὴν δήλωσιν καὶ καταβάλῃ τὸν φόρον.

Κατὰ τὰς παραγρ. 4 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τὰ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου ἐπίδικα περιουσιακὰ στοιχεῖα ὑπόκεινται εἰς φόρον μετὰ τὴν καθ' οἱανδήποτε τρόπον ἀναγνώρισίν των καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀξίας των.

Τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 5420 δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ νόμου τούτου νὰ ἀναβάλῃ τὴν φορολογίαν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας, τὰ ὁποῖα καθίστανται ἐπίδικα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κληρονομουμένου δι' ἐγέρσεως ἀγωγῆς ὑπὸ ἢ κατὰ τῶν κληρονόμων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ὁρίζεται ὅτι πᾶσαι αἱ ὡς ἄνω διατάξεις ἰσχύουν καὶ ἐπὶ δωρεῶν ἢ προικῶν, διότι καὶ ἐπ' αὐτῶν παρουσάζονται περιπτώσεις, περὶ ὧν προνοοῦσιν αἱ προμνησθεῖσαι διατάξεις.

Ἄρθρον 5.— Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ νόμου 1641 ρυθμίζει τὰ τῶν προσθέτων φόρων ὁριζομένων εἰς ποσοστὸν τοῦ κυρίου φόρου.

Ἐκ τῆς ὅλης οἰκονομίας τοῦ ἄρθρου τούτου συνάγεται ὅτι ἡ πρόθεσις τοῦ νομοθέτου εἶναι νὰ ἐπιβάλλωνται οἱ ὡς ἄνω πρόσθετοι φόροι ἐκ μόνου τοῦ λόγου τῆς παραλείψεως, παρερμηνείας, ἀνακριβείας κλπ. ἀδιαφόρως τοῦ ὅλου ἢ ἀμελείας τοῦ φορολογουμένου.

Ἐν τούτοις ἐπεκράτησεν ἡ ἀντίθετος ἑρμηνεία, ὅτι τοὐτέστι οἱ πρόσθετοι φόροι τοῦ νόμου 1641, ὡς περιλαμβανόμενοι εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ποινικῶν διατάξεων, ἔχουσιν τὴν μορφὴν ποινῆς διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται δόλος ἢ ἀμέλεια.

Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ ὑπὸ τῶν φορολογικῶν νόμων ὁριζόμενοι πρόσθετοι φόροι οὐδαμῶς μετέχουσι τοῦ χαρακτῆρος τῆς ποινῆς τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου, ἔστω καὶ ἂν περιλαμβάνωνται ἐν τῷ νόμῳ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ποινικῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἐπιβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν μὴ ἐγκαίρου καταβολὴν τοῦ πράγματι ὀφειλομένου φόρου ἀδιαφόρως τοῦ δόλου ἢ ἀμελείας τοῦ φορολογουμένου.

Τὸ μόνον ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστηριχθῇ εἶναι ὅτι ὁ ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὰς φορολογικάς του ὑποχρεώσεις φορολογούμενος δέον νὰ ὑπόκειται εἰς βαρύτερον πρόσθετον φόρον, χωρὶς ὅμως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ γεγονὸς τῆς ἐξετάσεως τοῦ δόλου ἢ ἀμελείας νὰ προσδίδῃ εἰς τὸν πρόσθετον φόρον τὸν χαρακτῆρα ποινῆς τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Βάσει τῶν ὁρθῶν τούτων ἀπόψεων προήλθομεν εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν διατάξεων περὶ προσθέτων φόρων διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος δι' οὗ 1) τὸ ἄρθρον 54 τίθεται ὑπὸ ἴδιον τίτλον ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Πρόσθετοι Φόροι», 2) ρητῶς ὁρίζεται ὅτι οὗτοι ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἀδιαφόρως τοῦ δόλου ἢ ἀμελείας τοῦ φορολογουμένου καὶ 3) παρέχεται εἰς τὰ φορολογικὰ δικαστήρια τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ φορολογουμένου περὶ ἐλλείψεως δόλου ἢ ἀμελείας αὐτοῦ, ὁπότε ἐὰν ἤθελε κριθῇ ὅτι ἡ παράλειψις, παρερμηνεία κλπ. δὲν προέρχονται ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας, οἱ διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας πρόσθετοι φόροι μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἡ διάταξις αὕτη θὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν ὑποθέσεων ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι περαιωθῇ κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.

Ἐπίσης προστέθη καὶ διάταξις ρυθμίζουσα τὰ τοῦ τρόπου τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ προσθέτου φόρου εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἐγχειρίσεως δηλώσεως ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς.

Ἡ 4η παράγραφος ρυθμίζει τὸ ζήτημα τῶν τελῶν χαρτοσήμου τῶν δωρεῶν αἰτίᾳ θανάτου.

Κατὰ τὴν κειμένην διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27-1-1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων» τὸ τέλος χαρτοσήμου τὸ ἀναλογοῦν ἐπὶ τοῦ φορολογητέου ποσοῦ τῆς δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου καταβάλλεται διὰ διπλοτύπου εἰσπράξεως προσαρτωμένου εἰς τὴν δήλωσιν ἢ εἰς τὸ συμβόλαιον δωρεᾶς, ἂν αὕτη φορολογῆται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ἐγχειρίσεως δηλώσεως ἢ ἀνακριβείας αὐτῆς ἢ τοῦ συμβολαίου καταλογίζεται τὸ τέλος τοῦτο μετ' ἴσου προσθέτου.

Δὲν βλέπομεν τὸν λόγον τῆς ποικίλης βαρείας προσθέτου φορολογίας ὡς πρὸς τὸ τέλος χαρτοσήμου, ὁριζομένης εἰς τὰ 100 ο/ο τοῦ κυρίου τέλους εἴτε περὶ παραλείψεως τῆς δηλώσεως πρόκειται εἴτε περὶ ἀνακριβείας αὐτῆς, δοθέντος ἄλλως τε ὅτι διὰ τὸν πρόσθετον φόρον δωρεᾶς κατὰ τὴν ἰσχύουσαν διάταξιν ἄλλος πρόσθετος ἐπιβάλλεται ἐπὶ παραλείψεως καὶ ἄλλος ἐπὶ ἀνακριβείας.

Ἐνδείκνυται, ὅθεν, ὅπως αἱ διατάξεις αἱ ρυθμίζουσαι τὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν προσθέτων φόρων ἐπὶ παραλείψεως, ἀνακριβείας, κλπ. ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ τῶν προσθέτων τελῶν χαρτοσήμου.

Εἰς τὴν διάταξιν δίδεται ἀναδρομικὴ ἰσχὺς καὶ ἐπὶ τῶν γεννηθεισῶν ὑποθέσεων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι περαιωθῇ κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.

Ἄρθρον. 6. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διαγραφεὶς ἐκ τοῦ ἄρθρου 54 τίτλος «Ποινικαὶ δια-

τάξεις» τίθεται ἄνωθεν τοῦ ἄρθρου 55 ὡς τίτλος VII, περιλαμβάνων τὰ ἄρθρα 55 ἕως καὶ 64 τοῦ νόμου 1641, τακτοποιεῖται δὲ καὶ ἡ ἀρίθμησις τῶν ἑπομένων τίτλων τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 7. Τὸ ἄρθρον τοῦτο παρατείνει τὰς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Νόμου τῆς 7 Νοεμβρίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1641» πρὸς διόρθωσιν λογιστικῶν λαθῶν γενομένων ἐν τῇ δηλώσει ἢ τῇ πράξει.

Ἄρθρον 8. Κατὰ τὴν ἰσχύουσαν διάταξιν τὰ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν φόρου ἐπὶ μὴ δηλωθέντων ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς παραγράφεται μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου ἢ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας. Κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ νόμου ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀντικειμένων μεταβιβασθέντων κατὰ κληρονομίαν, δωρεάν, ἢ προῖκα, ἡ ἀπόδοσις ὑπὸ Τραπεζῶν, θεματοφυλάκων, διακατόχων κλπ. χρημάτων, ἀξιῶν, ἢ ἄλλων κινητῶν ἀνηκόντων εἰς κληρονομίαν ἢ προερχομένων ἐκ δωρεᾶς ἢ προικός, ὡς καὶ ἡ ἐνέργεια ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπὶ αἰτήσεων κληρονόμων ἀφορωσῶν τοιαῦτα ἀντικείμενα ἄνευ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ὅτι ἐνεχειρίσθη δήλωσις διὰ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καὶ κατεβλήθη ὁ φόρος ἢ ὅτι δὲν ὀφείλεται τοιοῦτος. Μετὰ τὴν πάροδον, ὅθεν, τῆς δεκαετίας, ἐὰν ὁ ἔλεγχος δὲν δυνηθῇ νὰ ἐξεύρῃ τὰ μὴ δηλωθέντα ἀντικείμενα, ὑφίστανται ὑποχρέωσις χορηγήσεως πιστοποιητικοῦ ὅτι δὲν ὀφείλεται φόρος λόγῳ παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου.

Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι διὰ τὰ μὴ δηλωθέντα ἀντικείμενα δὲν θὰ ἔδει νὰ ὑφίσταται χρονικὸν ὅριον παραγραφῆς ἢ τοὐλάχιστον τοῦτο νὰ εἶναι ἀνώτερον τῆς δεκαετίας, διότι ἡ ἐξεύρεσις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐλέγχου εἶναι λίαν δυσχερὴς εἰς τινας δὲ περιπτώσεις καὶ ἀδύνατος. Ἐπειδὴ ὅμως διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ χρονικοῦ ὁρίου τῆς παραγραφῆς θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ φορολογία τῶν μὴ δηλωθέντων ἀντικειμένων μᾶλλον ἐκ τῶν κυρωτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου παρὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐλέγχου ἐξευρέσεως αὐτῶν, περιελάβομεν διάταξιν, ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος, δι' ἧς, προκειμένης ἐνεργείας μετὰ τὴν πάροδον τῆς δεκαετίας καὶ ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς τῶν ὑπὸ τῶν κυρωτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου ὁριζομένων, δὲν δύναται νὰ προβληθῇ ἡ λόγῳ παρόδου τῆς δεκαετίας παραγραφή, ὑπογρεουμένου τοῦ φορολογουμένου νὰ ἐγχειρίσῃ δήλωσιν καὶ καταβάλῃ τὸν φόρον πρὸς λῆψιν τοῦ πιστοποιητικοῦ.

Κατ' τὸν τρόπον τοῦτον δὲν θὰ δύνηται μὲν ὁ Οἰκον. Ἔφορος νὰ καταλογίσῃ φόρον διὰ τὰ μὴ δηλωθέντα ἀντικείμενα μετὰ τὴν πάροδον τῆς δεκαετίας, ἀλλὰ καὶ ὁ φορολογούμενος ἐπὶ δέκα εἰσέτι ἔτη δὲν θὰ δύνηται διὰ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα νὰ λάβῃ πιστοποιητικὸν πρὸς ἐνέργειαν τῶν ὑπὸ τῶν κυρωτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου ὁριζομένων ἄνευ ἐγχειρίσεως δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου, μὴ δικαιούμενος νὰ προβάλῃ τὴν λόγῳ παρόδου τῆς δεκαετίας παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 9. Διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3603 τοῦ 1928 (περιληφθείσης εἰς τὸ ἄρθρον 316 τοῦ κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας) καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 10 Αὐγούστου 1928 παρεσχέθη εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς κοινότητας τὸ δικαίωμα τῆς δι' ἀποφάσεως τῶν συμβουλίων των μετ' ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἐπιβολῆς ποσοθέτου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ φόρου κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ αἰτίᾳ θανάτου δωρεῶν, οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ 1)10 τοῦ ὀφειλομένου δημοσίου φόρου ἢ τέλους ἁγνικοῦ καὶ προσθέτου.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὑποβληθεισῶν ἀποφάσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων παρετηρήσαμεν ὅτι ἐν ουδεμιᾷ ἐξ αὐτῶν ὡρίσθη ὁ πρόσθετος φόρος εἰς ποσοστὸν κατώτερον τοῦ 1)10 τοῦ δημοσίου φόρου, παγιοποιηθέντος οὕτω ἐν τῇ πράξει τοῦ πρόσθετου εἰς τὸ 1)10 τοῦ δημοσίου φόρου.

Τούτου δοθέντος καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπολείπονται ἀρκεταὶ εἰσέτι κοινότητες μὴ ἐπιβαλοῦσαι τὸν φόρον τοῦτον, κρίνομεν σκόπιμον, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κατὰ τὴν ἰσχύουσαν διάταξιν δημιουργουμένης ἀλληλογραφίας πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, ἀπασχολούσης σοβαρῶς τὰς ὑπηρεσίας, τὴν τροποποίησιν τῆς κειμένης διατάξεως διὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ προσθέτου φόρου παγίως εἰς τὸ 1)10 τοῦ δημοσίου φόρου.

Περὶ τούτου προνοεῖ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος.

Ἐπὶ τούτοις παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ περιβάλῃ τὸν ὑπὸ κρίσιν Ἀν. Νόμον διὰ τῆς ἐγκρίσεώς Της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1940.

Εὐλαβὴς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
ὑπήκοος

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2363. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα μεταβιβαζομένων ἀπαιτήσεων τῶν διεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 608 τῆς 4 Ἀπριλίου 1937 «περὶ ρυθμίσεως διαφόρων ζητημάτων ἀποζημιώσεων» ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 4 καὶ 6 τοῦ Νόμου 1641)1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαγείων».

2. Ἡ ὡς ἄνω παράνομος ἔγει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μεταβιβασθεισῶν ἀπαιτήσεων, ὁ τυχὸν δὲ βεβαιωθεὶς δι' αὐτὰς φόρος βάτει οἱουδήποτε τίτλου ἐκπίπτεται, ὁ καταβληθεὶς ὅμως τοιοῦτος δὲν ἐπιστρέφεται, ἐπιφυλασσομένης τῆς ὁριστικῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ρυθμίσεως τῆς τύχης αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον, καθ' ὃν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παόντος ἄρθρου ἤθελον καταστῇ φορολογητέαι αἱ ἀπαιτήσεις αὗται.

Ἄρθρον 2.

1. Ὡς πρὸς περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν Ἀμεσικῇ καὶ μεταβιβαζόμενα κατὰ κληρονομίαν ἢ κληροδοσίαν δύναται, ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ λόγῳ ἄλλης ἀπρονοήτως δεδικαιολογημένης αἰτίας, δι' ἀποσάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρατεθῶσι αἱ προθεσμίαι τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τοῦ Νόμου 1641)1919 πρὸς δήλωσιν τῶν ὡς ἄνω περιουσιακῶν στοιχείων καὶ πέρα τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριζομένου χρόνου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰς δήλωσιν ὑποχρέου ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἔστω καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῶν κατὰ νόμον προθεσμιῶν, ἀλλὰ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου κοινοποιήσεως πράξεως ἐπιβολῆς φόρου κληρονομίας.

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἔγει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γεννηθεισῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς δὲν ἐνεχειρίσθη δήλωσις καὶ ἐφόσον δὲν ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου πρᾶξις.

2. Ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω περιουσιακὰ στοιχεῖα δύναται ἡ ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)

1932 καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐκπίπτωνται ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομίας τὰ ἐν Ἀμερικῇ ἔξοδα διαχειρίσεως ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα ἐκκαθαρίσεως, καθ' ὃ ποσὸν βαρύνουσι τὰ ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ περιουσιακῶν στοιχείων φορολογούμενα ἐν Ἑλλάδι τοιαῦτα, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰς φόρον ἢ τέλος ὑποχρέου ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932.

Μετὰ τῆς αἰτήσεως δέον νὰ συνυποβάλλωνται ἀντίγραφον τῆς λογοδοσίας τοῦ διαχειριστοῦ ἐμφαινούσης ἀναλυτικῶς ἅπαντα τὰ ἐν Ἀμερικῇ περιουσιακὰ στοιχεῖα καὶ τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως ὡς καὶ βεβαίωσις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τῆς οἰκείας Προξενικῆς Ἀρχῆς πιστοποιοῦσα τὸ πραγματικὸν τῶν ἐξόδων, ἐμφαίνουσα δὲ καὶ τὰ τυχὸν λοιπὰ ἔξοδα ἐκκαθαρίσεως (προξενικὰ τέλη κλπ.), δικαιουμένης τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν προσαγωγὴν οἱουδήποτε ἄλλου στοιχείου ἀναγκαίου πρὸς μόρφωσιν τῆς γνώμης της.

Ἐγκρινομένης τῆς ὡς ἄνω ἐκπτώσεως ἐφαρμόζονται τὰ ὑπὸ τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420)1932 ὁριζόμενα.

Ἡ διάταξις τῆς ὡς ἄνω δευτέρας παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γεννηθεισῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς θὰ ἐγχειρισθῇ δήλωσις ἢ θὰ κοινοποιηθῇ πρᾶξις μετὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Μαρτίου 1941.

Ἄρθρον 3.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ νόμου 1641)1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 35. — 1. Οἱ δυνάμει συμβάσεως τελευταίου κάτοχοι κληρονομιαίων ἀκινήτων εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ κληροδόχων πρὸς πληρωμὴν τοῦ βαρύνοντος ταῦτα φόρου τοῦ βεβαιωθέντος βάσει τοῦ διὰ τὸν κληρονόμον ἢ κληροδόχον κτηθέντος τίτλου, ἰσχύοντός καὶ ὡς πρὸς τὸν τελευταῖον κάτοχον ὡς πρὸς τὴν δίωξιν αὐτοῦ πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

2. Ὁ βαρύνων τὸ κατεχόμενον ἀκίνητον φόρος ἐξευρίσκεται δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ ὅλου φόρου τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς περιουσίας πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κατεχομένου ἀκινήτου. Ὁ ἐπιμερισμὸς οὗτος γίνεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν Ταμίαν.

3. Τὰ παρεχόμενα εἰς τὸν κληρονόμον ἢ κληροδόχον δικαιώματα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 45 παράγρ. 5 καὶ 6 τοῦ νόμου 1641)1919, 8 τοῦ νόμου 5420)1932 καὶ 3 τοῦ νόμου 2335)1920 δύνανται ν' ἀσκηθῶσι καὶ ὑπὸ τοῦ τελευταίου κατόχου ἐν περιπτώσει διώξεώς του δι' ὀφειλόμενον φόρον, ἔστω καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ὁριζομένων προθεσμιῶν. Ἡ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τοῦ τελευταίου κατόχου τροποποίησις τοῦ τίτλου βεβαιώσεως ὠφελεῖ καὶ τὸν κληρονόμον, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἔκπτωσιν βεβαιωθέντος φόρου, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς ἐπιστροφὴν καταβληθέντος ὑπ' αὐτοῦ τοιούτου».

§ 2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ 1641)1919 νόμου, ὡς ἀντικαθίστανται διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενομένων κατόχων ἀκινήτων, προερχομένων ἐκ κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικός.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ νόμου 1641)1919 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτως :

«Αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 1, 2, 4 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 4 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν δωρεῶν, ὅπου δ' ἀναγράφεται αὐτόθι ὁ χρόνος θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, νοεῖται ἐπὶ δωρεῶν ὁ χρόνος τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῶν».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 5420)1932 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γεννηθεισῶν ὑποθέσεων, τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου τούτου παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Μαρτίου 1941.

Ἄρθρον 5.

§ 1. Ὁ ἐν τῷ νόμῳ 1641)1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων» «ΤΙΤΛΟΣ VI. ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «ΤΙΤΛΟΣ VI. ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΦΟΡΟΙ».

§ 2. Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ νόμου 1641)1919 προστίθενται δύο ἐδάφια ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' ἔχοντα οὕτως :

«γ') Οἱ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ ἄρθρου 32 παρ. 1 ἐγχειρίζοντες δήλωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 παρ. 2, ἐν περιπτώσει παρερμηνείας, ἀνακριβείας κλπ. τῆς δηλώσεως ταύτης ὑπόκεινται εἰς τὸν πρόσθετον φόρον τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἐδάφ. α' τῆς παρούσης παραγράφου.

δ') Ἐπὶ ἐγχειρίσεως συμπληρωματικῆς δηλώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 30 παρ. 2, δι' ἧς γίνεται ἐν μέρει δεκτὴ ἡ εἰδοποίησις τοῦ ἄρθρου 30 παρ. 1, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ κυρίου φόρου, ἥτις θὰ καταλογισθῇ διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀρχικῶς δηλωθεῖσα καθαρὰ φορολογητέα κληρονομικὴ μερίς, κληροδοσία, δωρεὰ ἢ προῖξ καὶ οὐχὶ ἡ συμπληρωματικῶς δηλωθεῖσα τοιαύτη.»

§ 3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 54 τοῦ νόμου 1641)1919 προστίθεται 8η παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«8. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον πρόσθετοι φόροι ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀδιαφόρως τοῦ δόλου ἢ τῆς ἀμελείας τοῦ φορολογουμένου. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν παραγρ. 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιοῦνται τὰ φορολογικὰ δικαστήρια νὰ ἐξετάζωσι τὸν ἰσχυρισμὸν περὶ ἐλλείψεως δόλου ἢ ἀμελείας, ἐφόσον δ' ἤθελε κριθῇ ὑπ' αὐτῶν ὅτι ἡ παράλειψις, ἡ εἰκονικότης, ἡ παρερμηνεία, ἢ ἡ ἀνακρίβεια δὲν προέρχονται ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας τοῦ φορολογουμένου οἱ ὡς πρὸς τὰς περιπτώσεις ταύτας πρόσθετοι φόροι τοῦ παρόντος ἄρθρου μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ».

Ἡ διάταξις τῆς ὡς ἄνω προστιθεμένης 8ης παραγρ. ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθεισῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι περατωθῇ.

§ 4. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων καὶ τῶν περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος νόμων» προστίθεται ὡς ἐδάφιον τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ 1641)1919 νόμου, ἀντικαθίσταται δ' ὡς ἑξῆς :

«Εἰς τὴν ἐγγειριζομένην δήλωσιν δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου ἢ εἰς τὸ καταρτιζόμενον συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον τῆς αἰτίᾳ θανάτου δωρεᾶς, ἐφ' ὅσον αὕτη φορολογεῖται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, δέον, ἀσχέτως πρὸς τὸν ὀφειλόμενον φόρον ἢ τέλος δωρεᾶς, νὰ ἐπισυνάπτηται καὶ διπλότυπον εἰσπράξεως, ἐμφαῖνον τὴν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καταβολὴν τέλους χαρτοσήμου ἴσου πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἀστικὴν κλίμακα τοῦ περὶ τελῶν χαρτοσήμου νόμου ἀναλογοῦν εἰς τὸ καθαρὸν φορολογητέον ποσόν, ἐφ' οὗ θὰ ὑπολογισθῶσιν ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη δωρεᾶς, μετ' ἔκπτωσιν καὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀφορολογήτων κλιμακίων. Ἐν περιπτώσει πραγματικῆς ἐγγειρίσεως δηλώσεως ἢ ἀνακριβείας αὐτῆς ἢ τοῦ συμβολαίου τὸ τέλος τοῦτο ἐπιβάλλεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ φόρου καὶ τέλους δωρεᾶς διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ παρόντος νόμου μετὰ προσθέτου τοιούτου κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 54, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλο-

γίαν πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἀνακαλουμένης τῆς δωρεᾶς ἡ ἀποβιοῦντος τοῦ δωρεοδόχου πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ τὸ τέλος ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως τῆς δωρεᾶς ἢ τοῦ θανάτου τοῦ δωρεοδόχου».

§ 5. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923, ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ παρόντος, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ γεννηθεισῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἔχουσι περατωθῇ.

Ἄρθρον 6.

Ἄνωθεν τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ 1641)1919 νόμου τίθενται τὰ ἑξῆς : «ΤΙΤΛΟΣ VII. ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ». Εἰς τὸν τίτλον τοῦτον περιλαμβάνονται τὰ ἄρθρα 55 ἕως καὶ 64 τοῦ νόμου 1641)1919.

Οἱ ἑπόμενοι τίτλοι τοῦ αὐτοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. VII, VIII καὶ IX λαμβάνουσιν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς VIII, IX καὶ X.

Ἄρθρον 7.

Ἐπὶ λογιστικῶν λαθῶν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀναγκ. νόμου τῆς 7 Νοεμβρίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1641 περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν» γενομένων εἰς δηλώσεις φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας ἐγχειρισθείσας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω ἀναγκαστικοῦ νόμου, αἱ ἐν παραγρ. 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 12 τούτου προθεσμίαι παρατείνονται πρὸς ἐνέργειαν μὲν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 12 αὐτοῦ ὁριζομένων ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, πρὸς ἐνέργειαν δὲ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁριζομένων καὶ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς πράξεως, ἥτις κατέστη ὁριστικὴ λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσφυγῆς, ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἐδαφ. β'. τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ νόμου 1641/1919 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ἐξαιρετικῶς ὡς πρὸς τὰ μὴ δηλωθέντα ἀντικείμενα, προκειμένης ἐνεργείας μετὰ τὴν πάροδον τῆς δεκαετίας καὶ ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 καὶ 51 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων, δὲν δύναται νὰ προβληθῇ ἡ λόγῳ παρόδου τῆς δεκαετίας παραγραφὴ τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, ἐπιβαλλομένης τῆς ὑποχρεώσεως ἐγχειρίσεως δηλώσεως περὶ τούτων καὶ καταβολῆς τοῦ κυρίου καὶ προσθέτου φόρου πρὸς λῆψιν τοῦ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων ἀπαιτουμένου πιστοποιητικοῦ.

Ἐπὶ ἀνακριβείας κλπ. τῆς δηλώσεως ταύτης ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ συμπληρωματικῶς ὀφειλομένου φόρου».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 316 (ἄρθρον 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Αὐγούστου 1928 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 25 παράγρ. 3 τοῦ νόμου 3603/1928) τοῦ κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρόσθετος δημοτικὸς καὶ κοινοτικὸς φόρος ἐφ' ἑκάστης κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρεὰν μεταβιβάσεως περιουσίας, ὁριζόμενος εἰς τὸ ἓν δέκατον τοῦ ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ὀφειλομένου δημοσίου φόρου ἢ τέλους, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου. Ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐπιβάλλεται ἐπὶ μεταβιβάσεως περιουσίας κειμένης ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Τουρκίᾳ.

2. Τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ προσθέτου τούτου δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ φόρου, ὡς καὶ τὰ τῆς ἀποδόσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας διέπονται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Αὐγούστου 1928 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 25 παραγρ. 3 τοῦ νόμου 3603) 1928».

Ἐν Τατοΐῳ τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2564. 1940

Περὶ παροχῆς ἐφεδρικοῦ ἐπιδόματος εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευομένων ὁπλιτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Δικαιοῦχα πρόσωπα τοῦ ἐπιδόματος.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ οἰκογένειαι αἵτινες λόγῳ στρατεύσεως τοῦ προστάτου των ὡς ὁπλίτου ἐστερήθησαν τῶν ἀπαραιτήτων μέσων τῆς ζωῆς, δικαιοῦνται ἐφεδρικοῦ ἐπιδόματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο χορηγεῖται εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως ὑπηρετούντων εἰς τὰς τάξεις τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ, ἐφέδρων καὶ ἐθελοντῶν.

3. Τὸ ἀνωτέρω ἐπίδομα χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Κράτους καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρεσίας τοῦ ὁπλίτου καὶ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κατὰ χρονικόν τι διάστημα συμπίπτει χορήγησις εἰς τὴν ὑπὸ θανόντος ὁπλίτου προστατευομένην οἰκογένειαν συντάξεως συνεπείᾳ θανάτου καὶ περιθάλψεως κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἐκπίπτεται ἐκ τῆς χορηγητέας συντάξεως τὸ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐπίδομα περιθάλψεως.

4. Τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπίδομα δὲν καταβάλλεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ διατελοῦντος ἐν λιποταξίᾳ, ἢ καταδίκῃ συνεπείᾳ λιποταξίας ὁπλίτου καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ αὕτη, καταβαλλομένου ἐν καιρῷ τοῦ εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑποδικίας ἀνήκοντος ἐπιδόματος περιθάλψεως εἰς περίπτωσιν ἀθωώσεως τοῦ ὑποδίκου ὁπλίτου.

5. Ἑκάστη οἰκογένεια δικαιοῦται ἑνὸς μόνον ἐπιδόματος ὁσαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ στρατευόμενα μέλη αὐτῆς.

Οἰκογένεια.

Ἄρθρον 2.

1. Οἰκογένεια κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Νόμου δι-

καιουμένη εἰς παροχὴν ἐπιδόματος νοεῖται ἡ συνοικοῦσα μετὰ τοῦ στρατευθέντος ὁπλίτου πρὸ τῆς στρατεύσεως αὐτοῦ καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῆς συζύγου, τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν θηλέων μὲν ἀγάμων ἢ ἐν χηρείᾳ διατελούντων, ἀρρένων δὲ μὴ συμπληρωσάντων τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ συμπληρωσάντων τοῦτο ἀλλ' ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν.

2. Εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἐπιδόματος δι' ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειαν προβαίνει ὁ ἐκάστοτε στενώτερος συγγενὴς τοῦ στρατευθέντος ὁπλίτου καὶ δὴ κατὰ σειρὰν, ἡ σύζυγος, τὸ πρεσβύτερον τέκνον, ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ ἢ ὁ προσβύτερος τῶν ἀδελφῶν.

Ποσὸν ἐπιδόματος.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ὁρίζεται διὰ τὸ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἔχον δικαίωμα εἰσπράξεως πρόσωπον εἰς δραχμὰς τριακοσίας μηνιαίως προσαυξανόμενον δι' ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας κατὰ δραχμὰς ἑξήκοντα.

2. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφεδρικὸν ἐπίδομα διὰ τὴν περιφέρειαν Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ διὰ τὴν πόλιν Θεσσαλονίκης διπλασιάζεται, διὰ δὲ τὰς πόλεις τὰς ἀριθμούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων αὐξάνεται κατὰ 50ο)ο.

3. Τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγούμενον ἐπίδομα εἶναι ἀδιαίρετον μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς διανομῆς αὐτοῦ εἰς τὰ κατ' ἰδίαν μέλη τῆς οἰκογενείας.

Μὴ δικαιοῦχα πρόσωπα.

Ἄρθρον 4.

1. Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιδόματος δὲν δικαιοῦνται αἱ οἰκογένειαι τῶν στρατευομένων ὁπλιτῶν, αἵτινες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατεύσεώς των λαμβάνουσι μισθὸν πλήρη ἢ μειωμένον ἢ σύνταξιν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἐπίσης δὲν δικαιοῦνται τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιδόματος αἱ οἰκογένειαι τῶν στρατευομένων ὁπλιτῶν, αἵτινες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατεύσεώς των λαμβάνουσι μισθὸν πλήρη ἢ μειωμένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3514 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι αἵτινες λαμβάνουν ἐπίδομα ἢ περίθαλψιν διὰ τὴν ἄνω αἰτίαν ἐξ ἄλλων πόρων.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ μισθὸς ἢ ἡ σύνταξις τοῦ στρατευθέντος ἢ ἡ τυχὸν χορηγουμένη περίθαλψις ἢ ἐπίδομα εἶναι ἐλάσσονα τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένου ἐπιδόματος χορηγεῖται εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ὡς ἐπίδομα ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ λαμβανομένου μισθοῦ, συντάξεως ἢ περιθάλψεως καὶ τοῦ ἐπιδόματος, ὅπερ δικαιοῦται αὕτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Σύστασις ἐπιτροπῶν καὶ σκοπὸς αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν ἑκάστῃ κοινότητι ὡς καὶ ἐν ἑκάστῃ ἐνορίᾳ, προκειμένου περὶ δήμου ἢ κοινότητος ἐχόντων ἄνω τῶν δύο ἐνοριῶν, συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν τακτικῶν καὶ ἐκ τριῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, ἱερέων καὶ ἐγκρίτων πολιτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατ. Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, δυναμένου νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἁρμοδιότητά του ταύτην εἰς τοὺς νομάρχας καὶ τοὺς ἐπάρχους καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν τούτων δύνανται νὰ ἀντικατασταθοῦν δι' ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

2. Ἐφ' ὅσον ἐν συνοικισμοῖς δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω συγκρότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Νομάρχης δύναται νὰ ὑπαγάγῃ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς πλησιεστέρας κοινότητος ὁπότε ἡ ἐπιτροπὴ ταύτης συμπληροῦται δι' ἑνὸς ἐκ τῶν ἐγκρίτων κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ τούτου.

3. Σκοπὸς τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν κατωτέρω ἄρθρων καθορισμὸς τῶν δικαιουμένων νὰ τύχωσι ἐπιδόματος οἰκογενειῶν καὶ ἡ διανομὴ τούτου.

Καθήκοντα ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ συμμετοχὴ τῶν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς διοριζομένων μελῶν, εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπὰς, οὖσα τιμητικὴ καὶ ἄμισθος, εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ μόνον ἕνεκα κωλυμάτων ἐκτιμωμένων ὡς εὐλόγων ὑπὸ τῆς διοριζούσης ἀρχῆς, δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσι ταῦτα τῆς ἐν λόγῳ συμμετοχῆς.

2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπαὶ συνεδριάζουσι ἐγκύρως παρουσίᾳ δύο μόνον μελῶν αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται ἐν ὁλομελείᾳ μὲν κατὰ πλειοψηφίαν, ἐὰν δὲ παστανται δύο μόνον τῶν μελῶν ὁμοφώνως.

3. Τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν, οἱ ἀρνούμενοι ἢ ἀποφεύγοντες ἀδικαιολογήτως νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα ὡς καὶ οἱ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας ἐνεργοῦντες κατὰ τρόπον ἐπαγόμενον βλάβην εἰς τὸ Δημόσιον, ἂν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἐπιβολῆς βαρυτέρας ποινῆς.

Μὲ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινὰς τιμωροῦνται καὶ οἱ λαμβάνοντες ἀδικαιολογήτως ἐπίδομα ἂν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἐπιβολῆς βαρυτέρας ποινῆς.

Τρόπος λειτουργίας ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐπιτροπαὶ ἀμέσως ἅμα τῇ συστάσει των κρίνουσαι κατὰ κρίσιν ἀγαθοῦ ἀνδρὸς ἢ καὶ κατόπιν ἐρεύνης, προβαίνουσιν αὐτεπαγγέλτως καὶ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν καταρτισμὸν καταστάσεων τῶν δικαιουμένων, βάσει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, ἐπιδόματος οἰκογενειῶν. Αἱ καταστάσεις αὗται τοιχοκολλοῦνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔνθα ἡ ἕδρα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συγχρόνως ἀποστέλλονται εἰς τριπλοῦν τῷ οἰκείῳ Νομάρχῃ, ὅστις ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιστρέψῃ τὰ δύο ἐκ τῶν ἀντιτύπων ἁπλῶς θεωρημένα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν, τὸ δὲ ἕτερον θὰ παραμείνῃ παρ' αὐτῷ ἵνα χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν οἰκείων μητρώων. Βάσις τῆς κρίσεως τῶν ἐπιτροπῶν θεωρεῖται οὐχὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς πρὸ τῆς στρατεύσεως διαβιώσεως τῆς κρινομένης οἰκογενείας ἀλλὰ αἱ στοιχειώδεις ἀνάγκαι διαβιώσεως.

2. Ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν δικαιουμένων ἐπιδοτήσεως οἰκογενειῶν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἐπιτροπῶν καταρτιζομένας καταστάσεις ὑποχρεοῦνται οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκογενειῶν τούτων νὰ προσκομίσωσι βεβαίωσιν τῆς στρατιωτικῆς μονάδος περὶ τῆς παρ' αὐτῇ ὑπηρεσίας τοῦ ὁπλίτου, δ' ὃν λαμβάνουσι τὸ ἐπίδομα.

Ὡσαύτως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος δέον νὰ προσκομίσωσι καὶ βεβαίωσιν τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας τῶν περὶ τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῶν καταστάσεως, ἤτοι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ στρατευθέντος καὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως ἠλεγμένην καὶ τεθεωρημένην παρὰ τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας διακόπτεται προσωρινῶς ἡ χορήγησις τοῦ ἐπιδόματος ἐπαναλαμβανομένη εὐθὺς ὡς προσκομισθῶσι αἱ ὡς ἄνω βεβαιώσεις, ἀφ' ἧς τοῦτο διεκόπη.

3. Ὁ τύπος τῶν καταστάσεων τῶν μητρώων καὶ τῶν οἰκογενειακῶν βιβλιαρίων θέλει καθορισθῆ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Καταρτισμὸς μητρώων ἐπιδιματούχων οἰκογενειῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν καταρτίζεται παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ μητρῷον περιθάλψεως δικαιούχων οἰκογενειῶν, ἐν ᾧ λεπτομερῶς ἀναγράφονται κατ' ἐνορίας ἢ κοινότητας πᾶσαι αἱ περιθαλψιοῦχοι οἰκογένειαι.

Τρόπος διανομῆς ἐπιδόματος.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἐφοδιάζει τοὺς οἰκείους Νομάρχας δι' οἰκογενειακῶν βιβλιαρίων.

Οἱ Νομάρχαι ἀφοῦ συμπληρώσωσι ταῦτα βάσει τῶν παρ' αὐτοῖς μητρώων, ἀποστέλλουσιν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς πρὸς διανομὴν εἰς τὰς δικαιούχους οἰκογενείας.

2. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ βιβλιαρίου ἡ ἐπιτροπὴ χορηγεῖ ἕτερον, ἀφ' οὗ πιστοποιηθῇ παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, κατόπιν ἐρεύνης ἡ μὴ ὕπαρξις τοῦ πρώτου.

3. Αἱ ἐπιτροπαὶ θὰ χορηγῶσιν εἰς ἕκαστον περιθαλψιοῦχον ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῇ ἐγκεκριμένῃ καταστάσει. τὰ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἀποστελλόμενα βιβλιάρια.

4. Ὡσαύτως αἱ ἐπιτροπαὶ ἅμα τῇ λήψει τῶν χρημάτων προβαίνουσιν εἰς τὴν διανομὴν εἰς τὰς δικαιούχους οἰκογενείας, τοῦ καθορισθέντος ἑκάστῃ δι' ὁλόκληρον τὸν μῆνα ποσοῦ βάσει τῶν παρ' αὐτῇ ἐγκεκριμένων καταστάσεων, ὑποχρεούμεναι ν' ἀρνηθῶσι τὴν καταβολὴν τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοῦ θανόντος ἢ ἐκ προκυψάντων νέων στοιχείων μὴ δικαιουμένου μέλους, καὶ ν' ἀναφέρουν ἐγγράφως τὴν μεταβολὴν ταύτην εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην. Οἱ δικαιοῦχοι ὑπογράφουσιν εἰς τὰς πρὸς τοῦτο διπλοτύπους ἀποδείξεις τοῦ βιβλιαρίου, ἐὰν δὲ ὁ δικαιοῦχος εἶναι ἀγράμματος ὑπογράφουσι ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες. Τὸ ἐν τῷ βιβλιαρίῳ παραμένον στέλεχος θὰ ὑπογράφεται παρὰ δύο τοὐλάχιστον μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

5. Ἡ καταβολὴ τῆς περιθάλψεως ἐνεργεῖται εἰς τὸ ἔχον δικαίωμα εἰσπράξεως μέλος τῆς οἰκογενείας, ἐν περιπτώσει δὲ ἀδυναμίας προσελεύσεως τούτου πρὸς εἴσπραξιν, δύναται ἡ Ἐπιτροπή, ἐκτιμῶσα τοὺς λόγους τῆς μὴ προσελεύσεως νὰ καταβάλῃ τὸ ἐπίδομα πρὸς ὑπερβὰν τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας δικαιοῦχον μέλος περιθαλψιούχου οἰκογενείας, ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ μὴ δυναμένου νὰ προσέλθῃ πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς οἰκογενείας ἐγκρινόμενον ὡς κατάλληλον πρόσωπον, κατόπιν ὅμως ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως μέλους τῆς ἐπιδοτουμένης οἰκογενείας.

Διαχείρισις καὶ λογιστικὴ τακτοποίησις τῶν ὑπολόγων.

Ἄρθρον 10.

1. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ὁ παρὼν Νόμος σκοποῦ, ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως πίστωσις ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, ἧς τὸ ποσὸν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Εἰς βάρος τῆς πιστώσεως ταύτης ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τῶν οἰκείων Νομαρχῶν ἢ νομίμων ἀναπληρωτῶν χρηματικὰ ἐντάλματα προπληρωμῆς.

Πρὸς τοῦτο δέον οἱ Νομάρχαι νὰ ζητῶσι μέχρι τῆς 20ῆς ἑκάστου μηνός, τὰ διὰ τὴν ἑπομένην μηνιαίαν διανομὴν ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

3. Οἱ Νομάρχαι ἅμα τῇ εἰσπράξει τῶν ὡς ἄνω ποσῶν ἐπιμελοῦνται τὸ ταχύτερον τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἑκάστῃ ἐπιτροπῇ ποσοῦ.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν χρημάτων εἰς τὰς ἐπιτροπὰς θὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καθ' ὃν τρόπον οὗτος ἤθελε κρίνει ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον δικαιούμενος νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς τοῦτο τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς ἢ τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους.

4. Αἱ ἐπιτροπαὶ λαμβάνουσι τὰ χρήματα παρὰ τῶν ὡς ἄνω προσώπων ὑπογράφουσι σχετικὴν ἀπόδειξιν ἥτις ἐπιστρέφεται ἀμέσως εἰς τὸν Νομάρχην. Αἱ ἀποδείξεις αὗται δέον νὰ ὑπογράφωνται παρὰ δύο τοὐλάχιστον μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κομίζοντος τὰ χρήματα προσώπου.

5. Τὰ μέλη τῶν ἀνωτέρω ἐπιτροπῶν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἐμβαζομένων αὐτοῖς χρημάτων ὑπέχουσι τὰς αὐτὰς εὐθύνας, ἃς καὶ οἱ ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς δεύτεροι δοσίλογοι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1923 «περὶ προπληρωμῶν».

Τακτοποίησις ὑπολόγων.

Ἄρθρον 11.

1. Μετὰ τὴν διανομὴν αἱ ἐπιτροπαὶ τὰς καταστάσεις καὶ τὰς διπλοτύπους ἀποδείξεις πληρωμῆς ὑποβάλλουσι τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου 10ημέρου τοῦ ἑπομένου μηνὸς εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας ἐπιστρέφουσαι συνάμα καὶ τὰ τυχὸν εἰς χεῖρας των χρηματικὰ ὑπόλοιπα τῶν μὴ καταβληθέντων ἐπιδομάτων.

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα μετὰ τὴν καταχώρησίν των εἰς τὰ οἰκεῖα μητρῷα θέλουσι χρησιμεύσει ὡς δικαιολογητικὰ τακτοποιήσεως τοῦ ὑπολόγου ὑποβαλλόμενα διὰ συγκεντρωτικῆς καταστάσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἐκδίκασις ἐνστάσεων.

Ἄρθρον 12.

1. Κατὰ περιφερείας καθοριζομένας δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατ. Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως εἴτε βάσει τῆς διαιρέσεως κατὰ Νομαρχίας, εἴτε βάσει τῆς διαιρέσεως κατὰ ἐπαρχίας, εἴτε βάσει τῆς διαιρέσεως κατ' εἰρηνοδικειακὰς περιφερείας, εἴτε καὶ ἄλλως συνιστᾶται δι' ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, δυναμένου νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἁρμοδιότητά του ταύτην εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ τοὺς Ἐπάρχους καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς, δευτεραβάθμιος τριμελὴς ἐπιτροπὴ περιλαμβάνουσα δύο τοὐλάχιστον δημοσίους ὑπαλλήλους πολιτικοὺς ἢ στρατιωτικοὺς καὶ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐπὶ ἰσοβάθμων δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου, ἥτις θέλει ἐκδικάζει τὰς παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων δικαιούχων ἢ τρίτων ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔνθα ἡ ἕδρα τῆς ἐπιτροπῆς ὑποβαλλομένας ἐνστάσεις κατὰ τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν συνταχθεισῶν καταστάσεων ἢ κατὰ παραλείψεων ἐξ αὐτῶν ἐπιδοματούχων οἰκογενειῶν

2. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἐνστάσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς οἰκείας πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ τὰς διαβιβάζῃ εἰς τὴν δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας.

3. Ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περιέλθωσιν αὐτῇ αἱ ὡς ἄνω ἐνστάσεις νὰ ἐκδικάσῃ ταύτας δυναμένη νὰ προτείνῃ τὴν ἐγγραφὴν ἢ διαγραφὴν δικαιούχου οἰκογενείας δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς της.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου αὐτῆς, τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς νομαρχίας πρὸς θεώρησιν ἁπλῶς ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, καταχώρησιν αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεῖα μητρῶα καὶ πρὸς κοινοποίησιν εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἐπιτροπήν. ἥτις θὰ τοιχοκολλήσῃ ταύτας εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἀπαγόρευσις, ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 13.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τοῦ ἐπιδόματος. Οἱ ἀποδεχόμενοι τοιαύτην ἐκχώρησιν τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο μηνῶν ἢ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων δραχμῶν.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί.

Ἄρθρον 14.

1. Ἅπαντα τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου πιστοποιητικὰ καὶ βεβαιώσεις, ἐκδιδόμενα πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 12 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ αἱ αἰτήσεις καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῶν ἐπιτροπῶν τούτων καὶ αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου, μὴ ὑποκειμένου τοῦ ἐπιδόματος εἰς οὐδεμίαν κράτησιν ἢ φόρον

Ἁρμοδιότης Γενικῶν Διοικητῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς περιφερείας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι Νομάρχαι τὴν ἁρμοδιότητα τούτων ἀσκοῦσιν οἱ Ὑπουργοὶ Γενικοὶ Διοικηταὶ δυνάμενοι νὰ μεταβιβάσωσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν δι' ἀποφάσεώς των εἰς ὑπαλλήλους τῆς δικαιοδοσίας των.

Εἰδικὴ ἁρμοδιότης Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 16.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως δύναται νὰ κανονισθῇ καὶ ἄλλως ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν ἐπιδομάτων εἰς μέρη τοῦ Κράτους, εἰς ἃ λόγῳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενούσας οἰκογενείας.

Θέσις εἰς ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ καὶ κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας ἢ καὶ κατὰ κατηγορίας ἐπιστρατευθέντων δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν ὁρίζεται ἡ χρονολογία λήξεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

3. Δι' ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν δύναται νὰ τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 12, 14 καὶ 15 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα καὶ πρὸ τῆς κηρύξεως πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Τατοΐῳ τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ. Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου